Sri Vani Vilasini Series

No. 16.

The Life of The Hon'ble K. Vasudeva Aiyangar.

BY

Pandit P. R. Krishnamachariar.

SRIRANGAM:
SRI VANI VILAS PRESS.
1907.

ஆனரபிள் கோடியாலம் வாஸுதேவ ஐயங்கார்.

மறையவர்தம் மணிவிளக்கே! மதிளரங்கப் பெரும்பதியின் வாழ்வே! இந்தத்
தறையுவர்தம் தவப்பயனே! இரவலர்தம் புரவலனாந் தருவே! கல்வித்
திறையவர்தம் புகழ்க்கனியே! யெழில்வாஸுதேவனெனுந் துரையே! சென்னை
யிறையவர்தம் சபைவிளங்கும் ஏறே! என் னுயிர்க்குயிரா யிருந்த நண்பே!

கொடியாலம்வாஸ ஸ்ரீதேவஜயங்கார்.

வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து
வீற்றிருந் தோரை யெண்ணுங் காலை
யுரையும் பாட்டும் உடையோர் சிலரே.

இவ்வுலகத்தில், நாள்தோறும் லக்ஷக்கணக்காய்ப் பிறந்து வாழ்கின்ற மக்கட்பரப்பில், நன்மக்களது புகழ்மொழிக்கும் பெரும்புலவர்தம் ஸ்தோத்திரரூபமான பாடல்களுக்கும் விஷயமாக விளங்குவோர் மிகச்சிலரே. நிலவுலகில் நிலைநின்ற நீண்ட புகழினைப் பெற்றோர்களெவர்களோ அவர்களே பின்னர்த் தேவர்களாய்ப் பொன்னுலகம் புகுந்து ஆங்குள்ள இமையவர் கணங்கள் போற்றிப் புனைந்து புடைசூழ்ந்து நிற்கப் பெருவாழ்வு பெறுவார்களென்பதும் சாஸ்திர சித்தமானதே. "நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்—போற்றாது புத்தே ளுலகு." எனவும், "புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின்-வலவ னேவா வான வூர்தி-யெய்துப வென்பதஞ் செய்வினை முடித்து." எனவும் பெரியோர் கூறியிருக்கின்றார்கள். இங்ஙனம், இம்மையிலும் மறுமையிலும்

மிக்க மேம்பாட்டை யளிப்பதாகிய இப்புகழ் என்னும் பொன்றாத பொருளை லோகோபகாரமாகப் பலபல காரியங்களைச் செய்து பெற்ற பெரியோர்களது சரித்திரத்தைக் கற்பதனால் நம்மவர்கள் குற்றங்குறைகள் நீங்கி ஒருவாறு சீர்திருத்தம் பெறக்கூடும். அத்தகையோர்களது அனுஷ்டானத்தை முன் மாதிரியாகக்கொண்டு கூடியவரையில் அந்நெறியிலேயே ஒழுக முயன்று நம்மவர்கள் மேம்பாடடையவுங்கூடும்.

நல்லாரைக் காண்பதுவு நன்றே நலமிக்க
நல்லார்சொற் கேட்பதுவு நன்றே—நல்லார்
குணங்க ளுரைப்பதுவு நன்றே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவு நன்று.

ஆதலின் நாம் இங்கே அங்ஙனம் புகழ்படைத்த பெருந்தகை மக்களில் ஒருவராகிய நம் கொடியாலம் ஸ்ரீமாந் வாஸுதேவ ஐயங்காரது விஸ்தாரமான புகழ்ச்சரித்திரத்தை ஒருவாறு சுருக்கமாகக் கூறுவோம்.

புருஷ ரத்னமாகிய நம் ஐயங்கார், பண்டைக்கால முதற்கொண்டே பரம்பரையாய்த் தங்கள் குலத்தாலும், கல்வி பொருள் என்கின்ற இருவகைப் பெருஞ் செல்வத்தாலும், வாய்மை பொறை முதலிய உயர்குணத்தாலும், முக்கியமாய்க் கைம்மாறு கருதாது மேகம் போல வழங்கி வந்த தங்கள் பெருங்கொடையாலும் இத்தமிழ்நாட்டெங்குமே மிகப் பிரசித்திபெற்று வாழ்ந்துவந்த ஒரு உத்தம வம்சத்திற் பிறந்தவர். இவரது பிதாவாகிய ரங்கஸாமி ஐயங்கார் என்பவர் "உண்டி யளித்தோ ருயிரளித்தோரே" என்றபடி விசேஷமாக அன்னதானஞ் செய்து பலவுயிர்களைத் தந்தவராவார். ஓர் சட்டிமேல் பொன்னும் ஓர் சட்டிமேல் நெல்லுமாக விற்ற தாது வருஷப் பஞ்சத்தில் இந்த ரங்கஸாமி ஐயங்கார் என்பவர் ஏழைக் குடித்தனக்காரர்களைப்

போல வெல் விற்றார் பெரும் பொருள் திரட்டக் கருதாமல் தமது நெல்லையெல்லாஞ் சுலப விலைக்கு விற்றும் விலையின்றிக்கொடுத்தும் செய்துள்ள மஹோபகாரம் ஒருகாலும் மறக்கற்பாலதன்றாம். "அற்றார் அழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன் —பெற்றான் பொருள்வைப் புழி." என்னும் அருமைத் திருக்குறளுக்குச் சிறந்த நிதர்சனமாக விளங்கிய அக்காலத்து மகாபுருஷர்களில் இவரும் ஒருவரே.

இவருக்குப் பொன்னும், புகழும், ஏனைச்செல்வங்களும் பூரணமாயிருந்தும் "பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த—மக்கட்பே றல்ல பிற." என்றபடி எல்லாவற்றிலும் மேலாகக் கருதத்தக்க நற்புத்திரப்பேறு ஒன்று இல்லாதிருந்தது ஓர் பெருங்குறையாகவே காணப்பட்டது.

"கள்ளை மழலைக் கனியூறல் கலந்து நெஞ்சஞ்
சொல்லா துருக்கி யழுதோடித் தொடர்ந்து பற்றி
மல்லார் புயத்து விளையாடு மகிழ்ச்சி மைந்தர்
இல்லார் தமக்கு மனைவாழ்வி னின்ப மென்னும்."

என்றபடி மைந்தரில்லாத இல்லறவாழ்க்கை உலகத்தில் பயனற்றதேயாம். இக்குறையை நிவர்த்திக்கவேண்டி இவர் அழகிய மணவாளப் பெருமாளை யல்லும் பகலும் மனவாதமும் அன்புருகிப் ஸோத்திரித்து வருவாராயினர்.

இவரது பிரார்த்தனைக் கிரங்கிப் பத்துடையடியவர்க் கெளியவனான பெருமாளும் கடாக்ஷித்தருள, இவரது மனைவியார் கருத்தரித்து நமது கதாநாயகராகிய புண்ணிய புருஷரை அக்ஷய வருஷம் ஆனிமீ 12-ம் தெய்தியன்று நல்ல சுபமுகூர்த்தத்திலே பெற்றனர். பிறந்த குழந்தை நல்ல லக்ஷணமுள்ளதாய்த் தகதகவெனத் தங்கப்பதுமை போலிருக்கக்கண்டு பெற்றோர்கள் அளவிடற்கரிய ஆனந்தத்தையடைந்து விசேஷ தான தர்மங்களைச் செய்தார்கள்.

குழந்தையும் நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்துவரப் பிதாவும் உரிய காலத்திலேயே ஜாதகன்மம், நாமகன்மம், சௌளம், உபநயனம் முதலியவற்றை முறைப்படி செய்வித்துக் கல்விகற்கும் பருவம் வந்ததும் குழந்தையைக் கலாசாலைக்கு அனுப்பினர்: பாடசாலையில் நமது இளங்குமாரர் வீண்பொழுது போக்காமலும், துஷ்டப்பிள்ளைகளோடு இணங்காமலும் உபாத்தியாயர்களது கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து ஒழுகி, அவர்கள் கற்பிப்பவற்றைக் கருத்தாகக் கேட்டு யாவரும் தம்மை நல்ல பிள்ளையென்று சொல்லும்படி நடந்து வந்தார். பெற்றோர்களிடத்தில் நமது புத்திர சிகாமணியார்க்கு மிகுந்த பயபக்தி விசுவாசமுண்டு; அவர்களது வார்த்தைகளை வேதவாக்யமாகக் கருதி அவற்றின்படி நடந்துவந்ததால் இவரைக்கண்ட எல்லோரும், "இவன் தந்தை யென்னோற்றான் கொல்" என்று சொல்லிப் புகழ்வார்கள்.

நம் கதாநாயகர் பள்ளிப்படிப்பில் முதிர்ச்சியடைந்து தமது பதினைந்தாவது வயதில் பிரவேச பரீக்ஷையென்னும் மெட்ரிகுலேஷன் பரீக்ஷையில் தேர்ந்து மத்யதர பரீக்ஷைக்குப் படிக்கத் தொடங்கும்போது இவர் பிதா பரமபதம் அடைந்துவிட்டார்; என்றாலும் இவர் தம் காலேஜுப் படிப்பை அந்தமட்டோடு நிறுத்தவில்லை. குடும்ப விஷயமான காரியங்களையெல்லாம் தம் சகோதரியின் புருஷரும் மாதுலரும் வகித்துப் பார்த்துக்கொண்டபடியால் இவர் குடும்பக்கவலை சிறிதுமின்றிப் படித்துக்கொண்டிருந்தார். மத்தியதர பரீக்ஷையில் முதல் வகுப்பில் தேறி பி.ஏ. பட்ட பரீக்ஷைப் படிப்பை முடித்தவுடன் நமது ஜமீந்தார் தாமே தமது எஸ்டேட்டுக்களை யெல்லாம் ஒப்புக்கொண்டு யாரும் அதிசயித்துப் புகழும்படியாக மிக்க நன்றாகப் பரிபாலிக்க ஆரம்பித்தார்.

பொது ஜனோபகாரமான நற்காரியங்களைச் செய்து அதனால் விசேஷமான பேரும் பிரதிஷ்டையும் பெறவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் எப்போதும் மனத்தில் குடி கொண்டிருந்தால் நமது உத்தம குணசீலராகிய ஐயங்கார் சமயம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் தவறாமல் தம்மால் இயன்ற உதவியைச் செய்து கொண்டே வந்தார். படிப்பு விஷயமானாலும் சரி, வியவசாய விஷயமானாலும் சரி, ராஜாங்க விஷயமானாலும் சரி, மற்றெந்த விஷயமானாலும் சரி அவைகள் நல் விஷயமாகமாத்திர மிருக்குமானால் அவற்றில் நமது ஐயங்காரின் சம்பந்தம் ஒருபோதும் இல்லாமலிராது ; எதிலும் தாமே முன்னின்று பாடுபட்டுக் காரியங்களைச் சாதிக்கவேண்டியதற்கான முயற்சிகளிற் சிறிதுங் குன்றாது பொருட்செலவு செய்தும் தேகசிரமப்பட்டும் இவர் செய்த மகோபகாரங்கள் பல.

கல்வி விஷயத்தில் நமது காலஞ்சென்ற ஐயங்காருக்கு இருந்த பிரியத்திற்கு ஓர் எல்லையில்லை. பற்பல பாஷைகளிலுமுள்ள அருமையான நூல்களைச் சேகரித்துப் படிப்பதும், பிரசங்கங்கள் செய்வதும், படிப்பி லாசையுள்ள மாணாக்கர்களுக்குத் திரவிய சகாயம் செய்வதும், நன்றாய்த் தேர்ச்சியடைந்த மாணாக்கர்களுக்குப் பரிசளிப்பதும், பண்டிதர்களை யுபசரித்துச் சன்மானஞ் செய்வதுமாகிய இத்தகைய பல வழிகளாலும் இவர் கல்வியைத் தம்மாலான மட்டும் விருத்திக்குக் கொண்டுவந்திருக்கின்றார். திரிசிராப்பள்ளியிலுள்ள நாஷனல் ஹைஸ்கூல் என்னும் சுதேச பாடசாலையை இவ்வளவு அபிவிர்த்தியான நிலைமைக்குக் கொண்டுவந்த புருஷோத்தமர் இவரே. இவருடைய பூரணமான உதவிமாத்திர மில்லாதிருக்குமாயின் இக்கலாசாலைக் கட்டடம் நாற்பத்தையாயிரம் ரூபா செலவில் இவ்வளவு அழகாக ஒருகாலுங் கட்டி முடிந்திராது.

கொடிசாலத்தில் வருஷந்தோறும் இவர் நடத்தி வந்த மஹோத்ஸவ வைபவத்தை யென்னென்று கூறுவோம், ஸீதா தேவியின் ஸௌந்தர்யத்தை வர்ணிக்கப் புகுந்த சூர்ப்ப ணகை, "தோளையே சொல்லு கேனோ சுடர்முகத் திலவு கின்ற—வாளையே சொல்லு கேனோ அல்லவை வழுத்து கேனோ—மீளவும் கிடைப்ப தல்லால் தனித்தனி விளம்ப லாற்றேன்—நாளையே காண்டி யைய நானுனக் குரைப்ப தென்னோ?" என்று கூறியவண்ணமேதான் நாமும் கூற வேண்டியிருக்கின்றது. வைஷ்ணவர், ஸ்மார்த்தர் என்கி ன்ற இவ்விரு வினாவன் வேற்றுமையைப் பாராட்டாமல் பல்விடங்களிலிருந்தும் இவரால் வரவழைக்கப்பட்ட சிற ந்த பண்டிதர்களெல்லாரும் ஒரு பெருஞ்சபையாகக் கூடி, தர்க்கம், வியாகரணம், மீமாம்ஸை, வேதாந்த முதலிய சாஸ்திரங்களை யாராய்ச்சி செய்கின்ற அழகைச் சொல்லு வோமா, வேத பிராமணர்கள் கோஷ்டியாகவிருந்து வேத கோஷஞ்செய்கின்ற விமரிசையை விளம்புவோமா, சங்கீத வித்வான்கள் திவ்யமான சாரீரத்தோடு பட்டமரமும் பசு புருகும்படி பாடுகின்ற பான்மையைப் பகருவோமா, பாக வதர்கள் ஹரிகதா காலக்ஷேபஞ்செய்கிற நேர்த்தியை நிகழ் த்துவோமா, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் தமிழ் மறையை யோது கின்ற உயர்ச்சியைத் தான் உரைப்போமா, மேளம் முதலிய மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்குகின்ற மேன்மையைச் சொல் லுவோமா, ஷட்ரஸோபேதமாகப் பஞ்சபக்ஷிய பரமான்னத் தோடு செய்யப்படுகின்ற சமாராதனைச் சிறப்பை யருளிப் போமா, இவ்வளவு சம்பிரமங்களோடு எம்பெருமான் வீதியிலெழுந்தருளுகின்ற காம்பீர்யத்தைப் புகழுவோமா, எதைத் தான் நாம் முற்றிலும் எடுத்து மொழியக்கூடும்? நேரிற்கண்டு அனுபவித்தவர்களுக்குத் தான் அப்பிரமா ணச்சமான உற்சவத்தின் குதூகல கோலாஹலங்களைத்

தும் நன்றாய்த் தெரியும். அக்கம்பக்கங்களில் 10-மயிலுக்குட்பட்ட ஊரிலுள்ளவர்கள் ஒருவர் தப்பாமல் அவ்வுற்சவம் பத்து நாளும் கொடியாலத்திலேயே குடியாயிருப்பார்கள். வந்துள்ளவர்களையெல்லாம் விசாரித்து உபசரிப்பதில் நம் ஐயங்கார்க்குக் கரைகடந்த பிரீதியுண்டென்பதை நாம் சொல்லவேண்டுவது அநாவசியமாம். வருவிருந்தை யுபசரிக்கும் விஷயத்தில் தமக்குள்ள பிரீதி மற்றெதிலும் இல்லையென்பதை இப்பெருமைவாய்ந்த புருஷர் தம் அரிய நண்பர்களிடத்தில் பன்முறை சொல்லியிருப்பதை நாம் அறிவோம்.

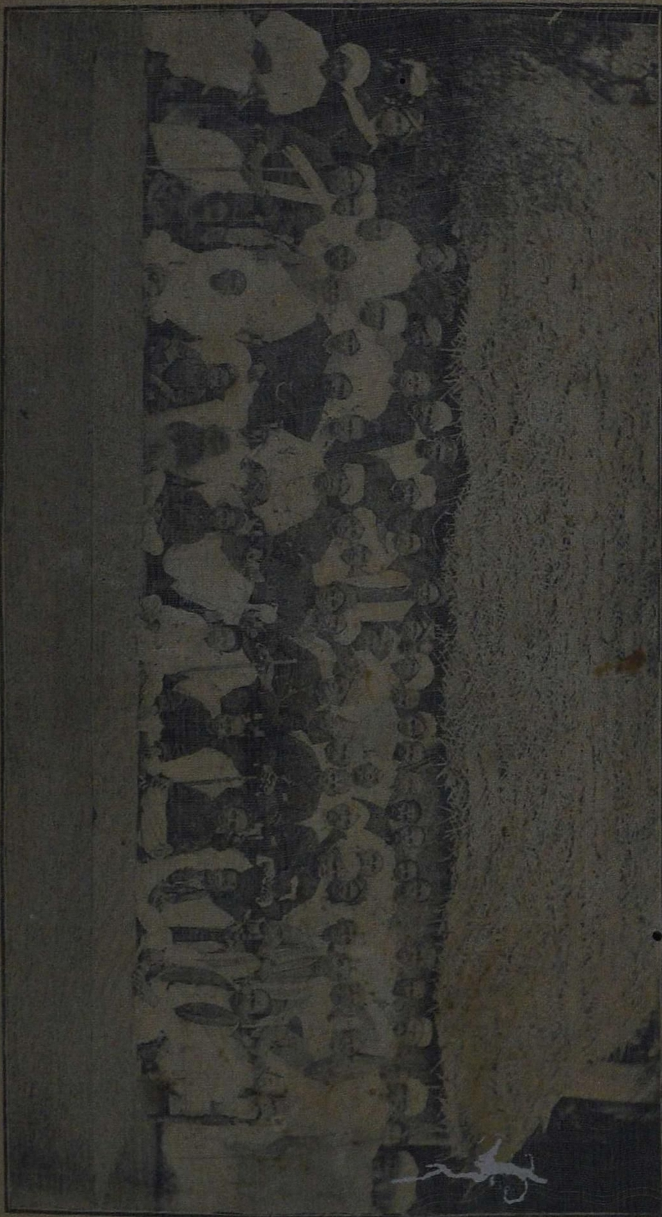
இவ்வாறு பரோபகாரமான காரியங்களைச் செய்வதும், படிப்பைப் பலவழியாலும் பரவச்செய்வதும், ஏழை எளியார்க்கீவதும், பிரசங்கங்கள் புரிவதும், மேதாவிகளான பெரியோர்களது நட்பைப்பெற்று அவர்களோடு பற்பல விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுவதுமாய்த் தமது அரிய வாழ்நாளைப் பயன்பெறச் செலுத்திவரவே இவரது புகழ் எங்குங் கொழுந்தோடிப் படர ஆரம்பித்தது.

நாட்டார்க்கு நல்லனவற்றைப் புரிந்து நடுநாயகமாய் விளங்கிவந்த இப்புருஷ சிரேஷ்டரது மாசற்ற ஒழுக்கத்தையும், சிறந்த விசாலமான அறிவையும், மேலான நல்ல எண்ணங்களையும், குடிபடைகளிடத்து அன்புடையவராக நடந்துகொண்டு தமது எஸ்டேட்டைப் பரிபாலித்துவரும் சாமர்த்தியத்தையுங் கண்டு, இராஜாங்கத்தார் இவரைப் பெரிதும் நன்குமதித்து, இத்தமிழ் நாட்டிலுள்ள பிரபுக்களிலெல்லாம் இவரையே பிரதானமானவரென்று கொண்டு, குடிகளுக்கு ஆகவேண்டிய காரியங்களை யெல்லாம் இவர் மூலமாகவே கேட்டுத் தெரிந்து செய்து வந்தார்கள். குடிகளும் தங்களுக்குள்ள குறைகளை யிவர் மூலமாகவே இராஜாங்கத்தார்க்குத் தெரிவித்துவந்தார்கள். இப்படி இராஜாங்

சர்க்காருக்கும் குடிகளுக்கும் வேண்டியவராகவே, ஜில்லா போர்டு தாலூகா போர்டு முனிசிபாலிடி, தேவஸ்தானம் முதலிய எல்லாவற்றிலும் இவர்க்கு மெம்பர் ஸ்தானம் தானாகவே கிடைத்தது. இவரும் மேற்கூறிய ஸ்தானங்களிலிருந்து செய்த நன்மைகள் அளவிடற்கரியவாம்.

காங்கிரஸ் மகாசபையென்று சொன்னால் போதும். கேட்ட மாத்திரத்தில் தம்மை யறியாமலே இவர்க்கு உற்சாகம் கிளம்பிவிடும். ஒவ்வொரு வருஷமும் இச்சபை விஷயமாக இவர் எடுத்துக்கொண்ட கவலைக்கும் பிரயாசைக்கும் கணக்கில்லை. தனித்தனியே ஒவ்வொருவரிடத்தும் போய் இச்சபைக்காகத் திரவியம் சேர்க்க இவர் பட்டபாடும் அனந்தம். இவற்றையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாகச் சிந்திக்கும்போது இம்மறுவிலா மாணிக்கத்தைக் கைநழுவவிட்ட நாம் இப்போது சிறகிழந்த பக்ஷிபோலாய்விட்டோமென்பதிற் றடையில்லை.

இச்சுந்தரபுருஷர் இவ்வாறு அளப்பரிய நன்மைகளையெல்லாம் லோகோபகாரமாகச் செய்துகொண்டு ஜனங்களுக்கெல்லாம் ஒரு கண் போலச் சிறந்து விளங்கிக்கொண்டிருந்தார். இந்நிலையில், சென்னைச்சட்ட நிரூபண சபையில் குடிகளுக்குப் பிரதிநிதியாக ஒரு மெம்பரை நியமிக்க வேண்டுமென்னும் கருத்துக்கொண்டு மாட்சிமை தங்கிய கவர்னரவர்கள் அந்த ஸ்தானத்திற்குத் தக்கவர் யார் என்று விசாரிக்கையில், நமது ஸ்ரீமான் வாஸுதேவ ஐயங்காரே எல்லாப் படியாலும் ஏற்றவரென்று சொல்ல, உடனே அந்த ஸ்தானத்தை வகிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கவர்னரவர்கள் ஐயங்காருக்குக் கடிதமெழுதினார்கள். நமது பெருந்தகையாரும் அகமகிழ்ச்சியோடு அந்த வேலையை யொப்புக் கொண்டார். இவர் சட்ட நிரூபண சபையில் மெம்பராயினர் என்ற சமாசாரம் எட்டியதும், இவருக்கு

அங்கங்கே பற்பல இடங்களிலுமுள்ள பெரிய மனிதர்களி
டத்திலிருந்தும் நண்பர்களிடத்திலிருந்தும் வந்த தந்திகளுக்கும்
கடிதங்களுக்கும் எத்தனையென்று கணக்கிடுவோம்! இக்கடிதங்க
ளிலெல்லாம் டாஸ்மேனியாவிலிருந்து வந்த கடிதமொன்று மிக
வும் மேலானது. இது முன்னம் இச்சென்னையில் கவர்ன
ராயிருந்த ஸர் ஆர்தர் ஹாவ்லக் என்பவர் எழுதியதாம்.
இதில் அக்கவர்னரவர்கள் ஐயங்காரை எனது அரிய நண்ப
என்றும், கையெழுத்திட்டபோது அந்தரங்க நேசன்
ஆர்தர் ஹாவ்லக் என்றும் எழுதியிருக்கின்றார்கள். இத
னால் ஐயங்காரிடத்தில் அக்கவர்னரவர்கள் வைத்திருந்த
பக்ஷமும் விசேஷ கவுரவமும் இப்படிப்பட்டதென்று நன்
ருய்த் தெரிகின்றதல்லவா? ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்கே
அவ்வேலை கிடைத்ததாக நினைத்து ஆனந்தித்தார்கள். முன்
னம் எத்தனையோ பெயர்கள் பார்த்துவந்த வேலை தானே,
இவருக்கு அவ்வேலை கிடைத்த விஷயத்தில் ஜனங்களுக்
கேன் இவ்வாறு அடங்காத மகிழ்ச்சியுண்டாகவேண்டும்?
என்று சிலர் கேட்கலாம். அதற்குச் சமாதானங் கூறுவ
தற்காகவே நாம் தலைப்பில் ஒரு படத்தைக் காண்பித்திருக்
கிறோம். சட்ட நிரூபண சபை மெம்பரானதும் நமது
வாசுதேவ ஐயங்காரைக் கொண்டாடுவதற்காக ஸ்ரீரங்கத்
தில் சபை கூடியபோது எடுக்கப்பட்டது இப்படம். உற்று
நோக்கின் இப்படத்தில் வியாபாரிகளும், வியவசாயிகளும்,
மிராசுதார்களும், உபாத்தியாயர்களும், மாணக்கர்களும்,
உத்தியோகஸ்தர்களும், வைதிகர்களும், விவரந்தெரியாத
சிறுபிள்ளைகளும், பெரிய பண்டிதர்களுமாகப் பலரிருப்ப
தைக் காணலாம். எங்கே கூட்டங் கூடினலுஞ்சரி அக்
கூட்டத்தின் கருத்திற்கேற்ப ஒரு வகையான ஜனங்களே
வந்து சேருவது இயற்கை. இங்கே பல்விதங்காரரும்;
பற்பல துறைகளிலுமுள்ளவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள்;

சபையினின் சபை கூடிய நோக்கத்தை இன்னதென்று
தெரிந்துகொண்டு அதற்காக வரவில்லை இங்குள்ளவர்கள்.
ஸர்வஜன சுகிர்த்தாகிய நமது ஐயங்காரை யுத்தேசித்தே
வந்தவர்கள். இதனால் எவ்வழியாகவோ நமது ஐயங்கா
ரிடத்தில் சிறு குழந்தை முதல் விருத்தர்க ளீறாகவுள்ள
எல்லாவித விருத்தியிலுள்ளவர்களுக்கும் விசேஷ கவுரவ
மும் விசுவாசமும் உண்டென்று நன்றாகத் தெரிகின்றதல்
லவா?

ஸ்ரீரங்கத்திற் கூடிய அச்சபையின் பெருமையை யாம்
என்னென்று சொல்வது! ஒவ்வொருவரும் அடங்காத்
மகிழ்ச்சிகொண்டு நமது வாசுதேவ வள்ளலை மனங்குழை
ந்து பற்பலவிதமாக வாழ்த்தினார்கள். வியவசாயிகள் கஷ்
டம் விடிந்ததென்றும், வியாபாரம் விர்த்தியாகுமென்றும்,
வைதிகமார்க்கம் வளம்பெறுமென்றும், வித்தியாசாலைகள்
விளங்குமென்றும், குடிகள் கொழிக்குமென்றும், அரசாங்
கம் அழகு பெறுமென்றும், நாடெல்லாங் கேடின்றிக் கிளரு
மென்றும் இவ்விதம் அவ்வவர்களும் தங்கள் மனோரதத்திற்
கிணங்கச் சொல்லிப் பாராட்டினார்கள். இந்தச் சபையில்
தான் ஜனங்கள் அபிப்பிராய பேதமில்லாமல் ஏகமன முடை
யவர்களாய் வந்திருந்து சந்தோஷித்துச் சென்றதை நாம்
முதன்முதலாகக் கண்டோம். கொடையாற் சிலரும், கல்வி
யாற் சிலரும், அறிவாற் சிலரும், ஒழுக்கத்தாற் சிலரும்,
செல்வத்தாற் சிலரும், வீரத்தாற் சிலரும், லோகோபகாரத்
தாற் சிலரும் புகழ்பெறுவதை நாம் கண்டிருக்கின்றோம்.
சிலரிடத்தில் இரண்டு மூன்று நன்மைகள் அமைந்திருப்பது
முண்டு. ஐயங்காரைப்போல எல்லா நன்மைகளுமொருங்கே
பொ[illegible]ராக அமையப் பெற்றுப் புகழ்பெற்றவர்கள் மிக
வுஞ்[illegible]ரே. இதனாலன்றோ எல்லா மக்களும் இவரைக்
கொண்டாடலானார்கள்.

ஐயங்காரும் சட்ட நிரூபண சபை மெம்பர் ஸ்தானத்தை யாரும் மெச்சும்படி செவ்வையாகவே வகித்துப் பார்த்துவந்தார். முதன்முதல் இவர் சபையில் பேசவேண்டிய விஷயம் இச்சென்னை மாகாணத்தின் வரவு செலவுக் கணக்கைப்பற்றியதாயிருந்தது. எல்லாவற்றிலும் இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். நீண்டநாள் சாவகாசத்தில் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்தவர்க்கன்றி மற்றையோர்க்கு ஒன்றும் புலப்படாது. இவ்விஷயத்தை நமது ஐயங்கார் தமக்கு வேலை கிடைத்த இரண்டு வாரத்திற்குள் கூடிய சபையில் மிக அழகாகவுஞ் சாதுரியமாகவும் எடுத்துப் பேசினார்களென்றால் இவரது புத்தி விசாலத்தைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? மற்றும் அச்சபையிலுள்ள மெம்பர்களெல்லாரும் இவ்வளவு பெரிய விஷயத்தை இந்தச் சிறிய சாவகாசத்திலாராய்ந்து அநேக நாள் பரிசிரமப்பட்டுத் தெரிந்துகொண்டவர்போலப் பேசினது மிகவும் ஆச்சரியமானதே என்று ஐயங்காரது புத்திநுட்பத்தைப் பற்றிப்பெரிதும் பாராட்டியுரைத்தார்கள். சபை கூடுகின்ற ஒவ்வொரு முறையிலும் இவர் இங்ஙனமே யேனைய மெம்பர்களால் புகழப்படத்தக்கவரானார். "சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லை—வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து." என்று நாயனார் கூறியபடி பிறர் மறுத்துக்கூற இடமில்லாமல் விஷயங்களைத் திரட்டி இனிமையாகவும் கம்பீரமாகவும் எடுத்துப்பேசி நன்மை புரிவதில் நம வாஸுதேவ ஐயங்கார் எல்லாரினும் மேலாக விளங்கினார். குடிகளுக்குள்ள குறைகளையெல்லாம் மிக்க அனுதாபத்தோடு எடுத்துக்காட்டி அவைகளை நிவர்த்திக்கவேண்டிய மார்க்கம் இன்னதென்பதையும் தெரிவித்து ஒவ்வொரு சமயத்திலும் இவர் புரிந்த பிரசங்கங்களால் விளைந்த நன்மைகளுக்கு எல்லையில்லை.

"கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்—

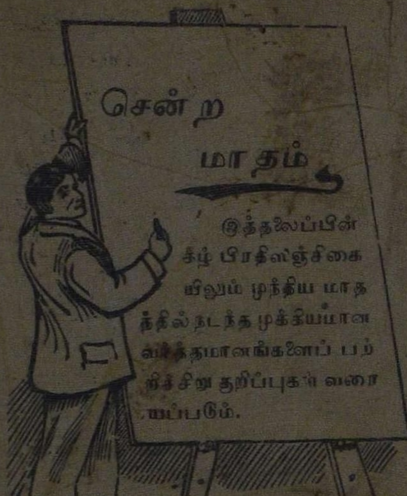
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்." என்றபடி யாரும் விரும்பு
மாறு சொல்லவல்ல இவரது கல்வித்திறத்தையும் வியவ
சாய விஷயத்திலிவர்க்குள்ள மிக்க அனுபவஞானத்தையும்
கண்டு மாட்சிமை தங்கிய கவர்னரவர்கள், திரும்பவும்
இவரையே மேற்கூறிய ஸ்தானத்திலிருக்கவேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவ்வேண்டுகோட்கிணங்கி யிரண்
டாவது முறையும் அவ்வேலையை யொப்புக்கொண்டு இவர்
முன்னிலுந் திர்ப்திகரமாகவே பார்த்துவந்தார்.

ராஜாங்கத்தாரால் நியமிக்கப்பட்ட மெம்பராயிருந்தும்
இவர் அவர்களது அபிப்பிராயத்தை மட்டுமே தழுவிப்
போகாமல் குடிகளுக்குச் சார்பாகவேயிருந்து அரசாங்கத்
தாரது அநீதிகளைக் கண்ணோட்டமின்றி யெடுத்துக் காட்டி
யெத்தனையோ நன்மைகளைச் செய்திருக்கின்றார். மேலும்,
இவர் கவர்னர் கலெக்டர் முதலிய பெரிய உத்தியோகஸ்தர்
களைத் தனியாகச் சந்திக்க நேரும்போதெல்லாம் குடிகளு
க்கு ஆகவேண்டிய காரியங்களை யொவ்வொன்றாயெடுத்துச்
சொல்லி விளைவித்த மகோபகாரங்களும் மிகப்பலவாகும்.

இக்கருணை வள்ளலார் ஒருபோதும் பிறர் துயரங்
காணச் சகிக்கமாட்டார். அரிய நண்பர்களாயினும், நெருங்
கிய உறவினர்களாயினும் அவர்கள் நோய் முதலியவற்றால்
வருந்தக் கேட்டால் இவர் தூரவிருந்து வேண்டிய உதவி
களைச் செய்வது வழக்கமேயொழிய நேரிற்போய்ப்பார்ப்பது
இல்லை. பிரீதி யின்மையினாலோவெனின், அன்று, அன்று.
அத்துன்பத்தைக்கண்டு சிறிதும் சகிக்கமாட்டாத அவ்வளவு
இளகிய மனமுடைமையே இதற்குக் காரணமாகும். "அல்
லல் அருளாள்வார்க் கில்லை." என்று நாயனார் கூறியபடி
யிவர் யாவர்மாட்டும் அருளுடையராயிருந்தமை பற்றி
யன்றோ இவர் தம் அரிய வாழ்நாள் முழுதிலும் துன்ப
மென்பதையே யறியாமல் இன்புற்று வாழ்ந்துவந்தார்.

இவரிடமிருந்த உத்தம கலியாண குணங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் மிகவும் மேம்பட்டது இவரது ஒப்புயர்வற்ற வைதிக சிரத்தையே. எச்சமயத்திலும், எந்த விடத்திலும் இவர் வைதிக நெறியைவிட்டுச் சிறிதும் வழுவினரல்லர். ஜில்லா கலெக்டராக விருந்த ஒரு ஆங்கிலேயரை ஒரு சமயம் இவர் பார்க்கப்போயிருந்தபொழுது அவர் மிகவும் ஆதரவுடன் நமது ஐயங்காரை வருந்தியழைத்துச் சாப்பிடும்படி கொடுத்த சில பழவகைகளைக்கூட இவர் அவ்வதிகாரிக்கு வருத்த முண்டாகுமென்று தெரிந்தும் அருந்தமாட்டோமென்று மறுத்ததும், தேக அசௌக்கியமாயிருந்த காலத்தில் யாதொரு காரணம்பற்றியும் அநாசாரமான மருந்துகளை யுட்கொள்ளச் சம்மதியாததும், 'தமக்குரித்தான வர்ணாச்ரம தர்மங்களை எவ்வளவு சங்கடமான காலத்திலும் கைவிடாமற் காப்பாற்றுவதே எல்லாவற்றிலுமேலானது' என்னும் இவரது உறுதியான கொள்கையை நன்றாக வலியுறுத்துகின்றனவல்லவா?

சுருக்கச்சொல்லின், இவர், "அன்புடையா—ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு" என்பதையும் "ஒல்லும்வா யெல்லாம் அறவினை யோவாதே—செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்" என்பதையும் கடைப்பிடியாகக்கொண்டு தம்முடல் பொருளாவியை யெல்லாம் உலகிற்காகவே தத்தஞ்செய்த தயாநிதி.

இச்சஞ்சிகையில் இத்தகைய ஓர் பிரிவை ஏற்படுத்திய இரண்டாவது மாதத்திலேயே இதில் ஆனரபிள் கொடியாலம் வாஸுதேவ ஐயங்காரவர்கள் மரணத்தைக் குறித்து எழுதவேண்டி வருமென்று ஸ்வப்னத்திலும் நாம் நினைக்கவில்லை. இவர் உடம்பு அஸௌக்கியமாயிருந்த சமயத்தில் இவரை நாம் பார்த்தபொழுதுகூட இவருக்கு இவ்வளவு சிக்கிரத்தில் முடிவு வருமென்று எண்ணுவதற்கிடமில்லாமலேயிருந்தது. இந்தப் பெருமைவாய்ந்த புருஷர் இவ்வளவு பால்யத்தில் இறந்தது நமது தமிழ்நாட்டைப்பிடித்த தௌர்ப்பாக்கியமே. இவரிலும் தனிகர்களாகவும், படித்தவர்களாகவும் உள்ளவர்கள் பலரிருப்பினும் எவ்வாற்றானும் மேம்பட்டவர் இத்தென்னிந்தியாவில் இவரொருவரே. இவருக்கு ஆயுள் ஒன்று தவிர வேறொன்றிலும் குறையில்லை. இவரது ஔதார்யமும், காம்பீர்யமும், பூததயையும் வாத்ஸல்யமும், ஆசாரமும், அனுஷ்டானமும், வைதிக சிரத்தையும், தெய்வபக்தியும், பெருந்தகைமையும் உரைக்கற்பால

கண்டு. சுருக்கச்சொல்லுமளவில் ஸமஸ்த விதமான நற்குணங்களுக்கும் இவர் ஒரே இருப்பிடமாயிருந்தார். இவருக்குச்சிறிது முன் கோபமுண்டென்று சிலர் கருதக்கூடுமாகிலும் 'விற்பிடித்து நீர்கிழிய எய்த வடுப்போல மாறுமே, சீரொழுகு சான்றோர் சினம்' என்றபடி உடனே உண்டாகும் பச்சாத்தாபத்தால் அது நொடிப்பொழுதில் விலகிவிடும். யாருமே இவரை நல்லவரென்று கொண்டாடுகிறார்களேயன்றி ஒருவரேனும் வேறு எவ்வித வார்த்தையும் சொல்வதற்கிடமில்லை. இவருக்கு விலாஸினீ யிடமிருந்த அபிமானத்துக்கும் நம்மிடமிருந்த நேசத்துக்கும் ஓரெல்லையில்லை. ஆதலால் இவரை விட்டுப் பிரியும்படி நேர்ந்ததில் நமக்குண்டாயிருக்கும் துக்கத்திற்கு ஒருவிதத்திலும் ஆறுதலில்லை. அதிக துக்கத்தால் நமக்கு வேறொன்றும் எழுதத்தோன்றவில்லையாதலால் நமது நேயர்களே இந்த ஸஞ்சிகையில் பிரசுரித்திருக்கும் இவரது சரித்திரத்தை நன்கு வாசித்துப் பயனடையவேண்டுகிறோம். இவரது அருமைப் புதல்வர்களுக்கு நாம் என்ன சொல்லவிருக்கிறது. இத்தகைய தந்தையின் அஸாதிருசமான குணங்களைப் பின்பற்றி ஒழுகுவதே மேன்மை பயக்குமென்பதில் தடையில்லை.

22

SRIRANGAM

VILAS

ஸ்ரீ வாணீ விலாஸினீ தொடர்.

1. ஸரஸ்வதீ ஸ்தோத்திரம், ச்யாமளாதாண்டகம், நவரத்னமாலை. காளிதாஸன் இயற்றியது. தேவநாகர அக்ஷரத்தில் இரண்டு வர்ணத்தில் வெகு நேர்த்தியாக அச்சிடப்பட்டது ... 0 1 0.
2. ஸரஸ்வதி அந்தாதி. லக்ஷ்மி அந்தாதி. கம்பன் இயற்றியது இரண்டு வர்ணத்தில் வெகு நேர்த்தியாக அச்சிடப்பட்டது ... ... 0 1 0.
3. சந்திரவல்லி. சருக்கை இராமசாமி ஐயங்கார் பி. ஏ. இயற்றியது. மிகவும் நேர்த்தியான துப்பறியும் கதை ... 0 6 0.
4. அய்யாக்குட்டி அல்லது விவாஹதாகர்கள். டி. வி. வெங்கட்டரமணய்யர் இயற்றியது ... 0 1 6.
5. ஹென்றி பெஸ்டலோஸி. பி. ஏ. ஸுப்ரமணியய்யர், பி.ஏ., எல்-டி. இயற்றியது ... 0 2 0
6. அம்புஜவல்லி அல்லது கண்டதும் காதல். ஸ்ரீ சைலர் இயற்றியது 0 6 0
10. ஸ்ரீ சங்கராசாரியர் சரித்திரம். அனேக படங்களுடன் கூடியது. [illegible] 0 0
11. தாதாவின் தந்திரம். டி. வி. வெங்கட்டரமணஐயர் இயற்றியது. 0 2 0.
12. ஹேமந்தகுமாரி. சருக்கை இராமஸாமி ஐயங்கார் பி. ஏ. இயற்றியது ... 0 2 0.
13. இந்திரா. எஸ். ஜி. இராமாநுஜலு நாயுடு இயற்றியது. 0 3 0
14. நாற்பது லக்ஷம் ரூபாய். ஒரு துப்பறியும் கதை 0 2 0
15. விபீஷண சரணாகதி. பண்டிதர் பி. ஆர். கிருஷ்ணமாசாரியர் இயற்றியது. ... 0 2 0